

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 10.02.2011 v Brně o stížnosti odsouzeného **V. M.**, nar. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX, proti usnesení Městského soudu v Brně ze dne 11.1.2011, č.j. 7T 64/2003-9747, t a k t o:

Podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadené usnesení **z r u š u j e** a Městskému soudu v Brně se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným usnesením byla podle § 327 odst. 4 trestního řádu a contrario zamítnuta žádost odsouzeného M. o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21.12.2005, č.j. 7T 64/2003-8423 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 28.11.2006, č.j. 5To 402/2006-8676. Své rozhodnutí odůvodnil soud I. stupně tím, že v případě odsouzeného neshledal zákonné důvody k jejímu vyhovění, kdy po zhodnocení obsahu lékařských zpráv předložených odsouzeným v kontextu s již učiněnými závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví MUDr. Doškové, vypracovaného v souvislosti s žádostí odsouzeného o odklad výkonu trestu a dále zpráv a vyjádření Vězeňské služby ČR uzavřel, že odsouzený je sice osobou s trvalým zrakovým postižením, nikoli však osobou, která by trpěla nevléčitelnou životu nebezpečnou nemocí či nevléčitelnou nemocí duševní ve smyslu ust. § 327 odst. 4 trestního řádu.

Proti tomuto usnesení podal řádně a včas stížnost odsouzený, jednak sám a jednak prostřednictvím svého obhájce. V odůvodnění stížnosti vznáší skutkové námítky proti napadenému usnesení, napadá nedostatečné vypořádání se stran jím doložených důkazů, rozsáhle polemizuje se závěry, které ve věci učinil soud I. stupně a opakovaně poukazuje na obsah předložených lékařských zpráv kdy má zato, že tyto v souvislosti se závěry již v předchozím období vypracovaného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví dostatečně odůvodňují vyhovění jeho žádosti. Prostřednictvím svého obhájce dále odsouzený v podané stížnosti poukázal rovněž na procesní

pochybení soudu I. stupně co do procesního postupu, a to z hlediska formy rozhodnutí o žádosti odsouzeného.

Z podnětu stížnosti odsouzeného M. Krajský soud v Brně, jakožto soud příslušný k rozhodnutí o stížnosti, přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu správnost výroku napadeného usnesení, proti kterému může stěžovatel podat stížnost a řízení předcházející napadenému usnesení a dospěl přitom k závěru, že stížnost odsouzeného je důvodná, a to především z hlediska vadného procesního postupu při rozhodování o žádosti odsouzeného.

Jak se podává z obsahu spisového materiálu i napadeného rozhodnutí, bylo o žádosti odsouzeného rozhodnuto předsedou senátu. V této souvislosti je však nutno poukázat na ust. § 327 odst. 4 trestního řádu, z něhož ve spojení s ust. § 240 trestního řádu a § 2 odst. 9 trestního řádu jednoznačně plyne, že o žádosti odsouzeného o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody je nutno rozhodovat z hlediska zákonné úpravy formy řízení, jež má zaručit jak objektivitu rozhodnutí, tak taktéž ochranu zákonných práv odsouzeného, v neveřejném zasedání v senátním složení soudu. Rozhodl-li Městský soud v Brně o žádosti odsouzeného M. předsedou senátu, ač při správném postupu měl takto učinit senát v neveřejném zasedání, pochybil, neboť předseda senátu nebyl k projednání a rozhodnutí o této žádosti věcně příslušný.

Lze tedy uzavřít, že předmětné řízení předcházející napadenému usnesení bylo zatíženo podstatnou procesní vadou, přičemž v daném případě jde o vadu, kterou nelze v řízení před odvolacím soudem napravit.

Z uvedeného důvodu postupoval proto Krajský soud v souladu s ust. § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu, kdy nezbylo jinak, nežli-li napadené usnesení zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

V dalším řízení soud I. stupně ve věci nařídí neveřejné zasedání a v něm za účasti senátu projedná žádost odsouzeného a posoudí její důvodnost, kdy bude rovněž nezbytné zabývat se taktéž námitkami, které odsouzený uplatnil v rámci podané stížnosti. Soud I. stupně rovněž zváží eventuelní vhodnost vypracování dodatku příslušného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví jakožto podkladu k objasnění skutkových okolností, a to jak ve vztahu k předloženým aktuálním lékařským zprávám, tak rovněž s přihlédnutím ke skutečnosti, že příslušný znalecký posudek se zabýval hodnocením zdravotního stavu odsouzeného ve vztahu k důvodům odkladu výkonu trestu dle § 322 odst. 1 trestního řádu (tedy z hlediska aktuálního zdravotního stavu), přičemž v posuzovaném případě je namístě zabývat se otázkou existence předpokladů k postupu podle § 327 odst. 4 trestního řádu (tedy zejména jak otázkou prognózy dalšího vývoje onemocnění odsouzeného tak zejména zjištěním, zda charakter jeho onemocnění vůbec, popřípadě v jaké konkrétní míře přímo a bezprostředně ohrožuje život odsouzeného). Současně rovněž zváží eventuelní potřebu aktualizace příslušné zprávy Vězeňské služby ČR z hlediska reflexe na aktuální lékařské zprávy event. závěry znaleckého posudku, a to ve shora naznačeném směru.

Nad rámec shora uvedeného je pak z hlediska procesního rovněž vhodné, aby se soud I. stupně zabýval ve vztahu k námitce odsouzeného i objasněním důvodu změny v osobě předsedy senátu.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně
dne 10. února 2011

JUDr. Marta Ondrušová v.r.
předsedkyně senátu

Vypracovala:
JUDr. Kateřina Stýblová v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Desenská